

*Til § 49*

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 43, stk. 1, nr. 8. Definitionen af de nævnte aktiviteter og geografiske markeder er ikke fastlagt i direktivet, idet de varierer fra selskab til selskab og også kan være forskellige fra år til år. Det må endvidere påregnes, at en fordeling ofte må baseres på et skøn. Af de nævnte årsager overlades det til selskaberne at træffe afgørelse om, på hvilken måde oplysningerne skal gives.

I stk. 2 tillades med hjemmel i direktivets art. 45, stk. 2, de mindre selskaber, jfr. betingelserne i § 25, at udelade en fordeling. Store selskaber kan udelade fordelingen, hvis oplysningerne kan volde betydelig skade for selskabet, og såfremt udeladelsen nævnes i noterne. Bedømmelsen af, hvorvidt oplysningen kan være til skade, sker i selskabets bestyrelse, jfr. bemærkningerne til § 25.

*Til § 50*

Bestemmelsen i forslagetets stk. 1 svarer til AL § 105, nr. 14.

I stk. 2 er det i overensstemmelse med direktivets art. 30, stk. 2, foreskrevet, at der skal gives oplysning om, i hvilket omfang selskabsskatten er påvirket af ekstraordinære poster i resultatopgørelsen. Da det ikke altid er muligt at beregne det beløb, der påvirker skatten, vil en omtrentlig angivelse eller oplysning om, efter hvilke regler de ekstraordinære poster beskattes, efter omstændighederne kunne tillades.

Til belysning af bestemmelsen i stk. 3 bemærkes:

Udviklingen i dansk regnskabspraksis har bevæget sig bort fra anvendelse af skattemæssige værdiansættelsesprincipper, både for omsætningsaktiver (varelager m. v.) og for anlægsaktiver (bygninger og driftsmidler m. v.), og i retning af at anvende driftsøkonomisk motiverede værdiansættelsesprincipper. Denne udvikling har været til gavn for årsregnskabernes informationsværdi, idet den har medført mere rigtige resultatopgørelser og modvirket dannelsen af såkaldte »hemmelige reserver«.

I L 215, § 1, nr. 48 og 50 var – i forlængelse af den foran omtalte udvikling – medtaget et forslag om, at pligten til at vise skattemæssige investeringsfondshenlæggelser i årsregnskabet skulle opheves. Det 4. direktiv står – med visse begrænsede undtagelser, dikteret af bl. a. forholdene i Tyskland, jfr. herved art. 35, stk. 1, litra d og art. 39, stk. 1, litra e, – på det standpunkt, som udviklingen i Danmark har bevæget sig henimod: at rent

skattemæssigt betingede værdiansættelser og poster ikke skal indbygges i årsregnskabet. Forslaget i L 215 om, at investeringsfondshenlæggelser ikke posteres i regnskabet, er derfor opretholdt i lovforslaget.

Udviklingen fra skattemæssig til driftsøkonomisk orienterede årsregnskaber vil blive yderligere forstærket af 4. direktivs forskrifter i art. 15, stk. 3, der stiller krav om specifikation for alle anlægsaktiver – og ikke blot som AL § 105, nr. 2, for skibe, luftfartøjer og fast ejendom. Bestemmelserne svarende hertil er optaget i lovforslaget som § 17. Bestemmelserne bevirker, at det skattemæssige »saldoafskrivningsprincip« ikke længere kan anvendes i årsregnskabet, selvom princippet finder anvendelse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For at lette virksomhederne overgangen til de nye afskrivningsregler for driftsmidler åbner direktivet i art. 55, stk. 2, litra c, mulighed for at forlænge den normale ikrafttrædelsesfrist på 18 måneder til 5 år for reglerne om beregningen og opstillingen i balancen af afskrivninger på driftsmidler (aktivposterne anlægsaktiver II, 2 og 3 i §§ 10 og 11 i lovforslaget), og denne forlængede ikrafttrædelsesfrist foreslås i § 66, stk. 1, nr. 1, udnyttet fuldt ud.

Direktivet udelukker ikke, at aktiver optages til skattemæssige værdier i årsregnskabet, men kræver i art. 35, stk. 1, litra d, og i art. 39, stk. 1, litra e, at beløbene for de skattemæssigt begrundede værdireguleringer i så fald skal angives i noterne. Direktivet indeholder ingen bestemmelser om, hvorvidt, og i bekræftende fald hvor, disse posteringer skal placeres i skemaerne for resultatopgørelse og balance. Adgangen til at benytte skattemæssige værdiansættelser i årsregnskabet er ikke indarbejdet i lovforslaget. Panelet har foreslået, at anvendelsen af skattemæssige vurderinger tillades i den samme forlængede overgangsperiode på 5 år, som foreslås for saldoafskrivninger. I overensstemmelse hermed er i § 66, stk. 1, nr. 2, foreslået, at årsregnskabet skal indeholde oplysning om, hvordan årsresultatet er påvirket af de skattemæssige vurderinger, så længe de benyttes. Overgangsbestemmelsen omfatter kun selskaber, der hidtil har benyttet skattemæssige værdiansættelser i regnskabet.

Det må tages i betragtning, at de fornævnte bestemmelser betyder, at de skattemæssigt betingede afskrivninger og vurderinger efter 5-års periodens udløb ikke længere kan benyttes i selskabsregnskabet. Det forhold, at investeringsfondshenlæggelser og skattemæssige varelagernedskrivninger m. v. ikke skal fremgå af regnskabet, vil, ligesom overgangen til at benytte driftsmæssige afskrivningsprincipper, for mange selskaber medføre